

Justitsministeren, ved Forordningen af 6te April 1832 § 4, faaet en meget betydelig Myndighed til at moderere Anordningens Bestemmelser, og saaledes som Cancelliet hidtil har udøvet denne Myndighed, har det vilst sig, at det selv har havt en stor Forestilling om denne Myndigheds Grændser, og man kan sige, at der allerede er etableret en bestemt Praxis for, at den kan udøves i et temmelig vidt Omfang. Jeg skal tillade mig specielt at henpege paa Rescriptet af 28de October 1834 til Amtmanden over Præsto Amt, hvor der i Anledning af en Forespørgsel fra Storeheddinge Bygningscommission erklæres, at i det Tilfælde, hvor en Bygning ikke er istand til at bære Tegltag, er det Offentlige ikke berettiget til at foranstalte denne Bygning nedbrudt, fordi den bærer Straataag, altsaa kan det vel heller ikke tvinge Eieren, hvad jeg antager bliver det Samme, til at nedbryde den, for at opbygge en ny istedfor med Tegltag. Jeg skjønner nu ikke rettere, end at Cancelliet saaledes i 1834 bestemt har erklæret sig for den vistnok ene rigtige Fortolkning, at Meningen med Brandanordningen dog ikke kan være, at nogenfinde den hele Bygning skulde casseres, fordi den ikke kunde bære Tegltag, og jeg antager saaledes, at det kongelige danske Cancellie, hvis det havde existeret den Dag idag, vilde ansee sig for at være i Besiddelse af den tilstrækkelige Myndighed til at foranstalte om trent det Samme, som vi have foreslaaet, og Justitsministeren kan, troer jeg, efter Lovgivningen vistnok ogsaa godt forsvare at gjere det Samme. Men sæt nu, at det ikke var saa, sæt, at den ærede Justitsminister havde en saa stor Frygt for at gaae udenfor sin Competence, at han ikke trostede sig til paa egen Haand at tage en saadan Bestemmelse, saa troer jeg virkelig heller ikke, at det kunde ansees for at være betænkeligt, om den ærede Justitsminister foranledigede, at en Lov desangaaende udkom. Jeg vil ikke, saaledes som en æret Rigsdagsmand (Tscherning), ved et henkastet Ord, henpege paa eller anbefale en provisorisk Lov, thi det behøves jo aldeles ikke. Den ærede Justitsminister er jo aldeles ubestrideligt i Besiddelse af den fornødne Myndighed til at standse de Retsfølgninger, der for Dieblisset finde

Sted derovre, og til at suspendere Bestemmelserne, indtil en Lov kan blive vedtagen; og, dersom, hvad jeg virkelig haaber, det ærede Thing henviser denne Sag til Justitsministeren, saa antager jeg, at deri maa ligge et Tegn paa, idetmindste hvis det skeer med nogenlunde stor Majoritet, at der idetmindste fra denne Deel af Rigsdagen ikke vil møde nogen Hindring for senere at faae antaget en Lov i den antydede Retning; men i alle Tilfælde mener jeg, at der ikke vil kunne siges at opgives noget i nogen Henseende Betydeligt derved, at Forordningen suspenderes ei halvt Aar eller i det Høieste tre Tjerdingaar, som det kan være, inden en saadan Sag kan blive afgjort af Rigsdagen. Idet jeg altsaa dog haaber, at den ærede Justitsminister, selv om han har nogen Tvivl, om han selv er i Besiddelse af den fornødne Myndighed, idetmindste vil finde, at det er en human og hensigtsmæssig Fremgangsmaade, at skaffe undersøgt af aldeles paalidelige og sagkyndige Folk, hvilke Bygninger der kunne bære Tegltag eller ikke, for derefter at træffe yderligere Bestemmelser, skal jeg paany tillade mig at anbefale Sagen til det ærede Thing.

Justitsministeren: Det, som Betænkningen indeholder om de Bygninger, der kunne bære Tegltag, og ligeledes om dem, der maatte blive ombyggede, er fuldkommen tydeligt og tilstrækkeligt og aldeles i Overensstemmelse med Forordningen af 6te April 1832 § 7; men hvad der Intet indeholdes om i Betænkningen, er om de øvrige Bygninger, som nu ikke kunne bære Tegltag og muligt i et vist Tidrum ikke blive ombyggede. Det er med Hensyn til disse Bygninger, at man trænger til en Bestemmelse om, hvorvidt man skal lade dem staae hen eller ikke; men i den Henseende beder jeg at bemærke, at man ikke har Myndighed til at lade dem staae hen; thi den 4de Paragraph af Forordningen, som den ærede Ordfører citerede, indeholder kun en Bemyndigelse for Justitsministeren til at meddele Forlængelse i den anordnede Tid, inden hvilken ethvert Straataag skal være affaftet.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af følgende Medlemmer: Jespersen, Hall, Blixen-Ginecke, B. Schøler,